

Ministerie van Verkeer en Waterstaat

Aan
de voorzitter van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal
Binnenhof 4
2513 AA DEN HAAG

Contactpersoon	Doorkiesnummer
Datum	Bijlage(n)
19 november 2002	-
Ons kenmerk	Uw kenmerk
DGP/W&V/U.02.03693	2020301700
Onderwerp	
Kamervraag Noorman-den Uyl over het CBR en de Europese regelgeving.	

Geachte voorzitter,

Hierbij doe ik u, mede namens mijn ambtgenoot van Sociale Zaken en Werkgelegenheid toekomen de antwoorden op de ingezonden vragen van het kamerlid Noorman-den Uyl met betrekking tot de het CBR en de Europese regelgeving

1. Bent u ervan op de hoogte dat het Centraal Bureau Rijvaardigheidsbewijzen(CBR) aan een chauffeur de afgifte van en rijbewijs geweigerd heeft op grond van Europese regelgeving zonder dat daar een eigen onderzoek, een medische keuring dan wel gezondheidsverklaring of andere waarheidsvinding over voldoende rijvaardigheid aan ten grondslag ligt? (zie brief van de heer H. Kouwenberg
22 augustus 2002)
1. Het CBR geeft geen rijbewijzen af en heeft derhalve ook geen rijbewijs geweigerd. Het CBR is met betrekking tot het rijbewijs bevoegd tot het afgeven van Verklaringen van geschiktheid en Verklaringen van rijvaardigheid. Gezien de inhoud van de vragen en de begeleidende brief van de heer H. Kouwenberg betreft het hier blijkbaar de aanvraag voor een Verklaring van geschiktheid. Het CBR geeft op grond van artikel 103 Reglement rijbewijzen een Verklaring van geschiktheid af voor zover de aanvrager naar het oordeel van het CBR voldoet aan de bij ministeriële regeling vastgelegde eisen met betrekking tot de lichamelijke en geestelijke geschiktheid voor het besturen van motorrijtuigen (rijgeschiktheid). Genoemde ministeriële regeling is de Regeling eisen geschiktheid 2000, gepubliceerd in de Staatscourant 99 van 23 mei 2000 en enigszins gewijzigd in de publicatie van de Wijziging Regeling eisen geschiktheid 2000 in de Staatscourant 20 van 29 januari 2002. De eisen die zijn neergelegd in de bijlage van deze regeling zijn gebaseerd op meerdere adviezen aan de Minister door de Gezondheidsraad.

Postbus 20901, 2500 EX Den Haag
Bezoekadres Plesmanweg 1-6

Telefoon +31 70 3516171
Fax +31 70 3517895

Het CBR neemt de beslissing over de geschiktheid op basis van informatie gesteld op de zogenaamde Eigen verklaring (het aanvraagformulier voor de Verklaring van geschiktheid) en informatie verkregen van artsen die voor het CBR een rijbewijskeuring of rijbewijskeuringen hebben uitgevoerd. Het CBR voert nimmer zelf keuringen uit. Dat de rijvaardigheid niet is beoordeeld spreekt overigens voor zichzelf, omdat het hier gaat over de aanvraag van een Verklaring van geschiktheid en niet om een rijexamen.

2. Welke bepalingen in de Europese regelgeving zijn van toepassing?
2. Terzake is bijlage 3 van de richtlijn 91439 EEG van toepassing. Deze is geïmplementeerd in het Reglement rijbewijzen en de Regeling eisen geschiktheid 2000. Het CBR beoordeelt de rijgeschiktheid aan de hand van deze regelingen. Uit de brief van de heer Kouwenberg blijkt dat het hier gaat om iemand die een herseninfarct (ook wel CVA of beroerte genoemd) heeft gehad. Paragraaf 7.6.2.2. van de bijlage bij de Regeling eisen geschiktheid 2000 stelt dat personen na een beroerte ongeschikt zijn voor rijbewijzen van groep 2 (vrachtwagen en busrijbewijzen) voor een periode van 5 jaar.
Het CBR moet in het bezit geweest zijn van deze feitelijke informatie (die ook niet bestreden wordt in de brief) en aangezien het feit van het doormaken van een herseninfarct voldoende grond is om op basis van genoemde paragraaf een Verklaring van geschiktheid voor het vrachtwagenrijbewijs te weigeren lijkt extra onderzoek onnodig belastend. Het wel laten uitvoeren van een dergelijke keuring die niets kan toevoegen aan de feiten op kosten van de aanvrager zou zelfs verwijtbaar kunnen zijn.
3. Hoe verhoudt zich de Europese regelgeving, waar het CBR zich op beroept, tot de medische gezondheidsverklaring die in dit geval is afgegeven?
3. Het CBR beroept zich op het Reglement rijbewijzen en op de Regeling eisen geschiktheid 2000. Het is de exclusieve bevoegdheid van het CBR om na beoordeling van de gegevens al dan niet een Verklaring van geschiktheid te verstrekken. Een eventuele gezondheidsverklaring van een andere instantie of arts kan daarbij dan als advies dienen, maar daarvoor niet in de plaats treden. Een gezondheidsverklaring verandert overigens niets aan het feit dat er een beroerte heeft plaatsgevonden en dat gegeven was in dit geval blijkbaar de grond voor weigering van de Verklaring van geschiktheid.
4. Zijn er meer gevallen van ontzegging van de rijbevoegdheid op basis van een schriftelijke, administratieve handeling zoals deze bekend?
4. Het betreft hier de weigering van de afgifte van een Verklaring van geschiktheid voor de categorie vrachtwagenrijbewijs en niet de ontzegging van de rijbevoegdheid.
Zoals reeds is aangegeven is het de werkwijze van het CBR om op basis van verkregen, schriftelijke informatie over de aanvrager zijn rijgeschiktheid te beoordelen aan de hand van de eisen in de bijlage bij de Regeling eisen geschiktheid 2000. Het weigeren van een Verklaring van geschiktheid aan personen waarvan bekend is dat zij niet voldoen aan de eisen in de bijlage van de Regeling eisen geschiktheid 2000 is inherent aan de taak van het CBR en komt daarom dagelijks voor.
5. Is de schriftelijke administratieve handeling zoals het CBR op deze wijze uitvoert, niet in strijd met de doelstelling van de Wet verbetering poortwachter?

5. Het doel van de Wet verbetering poortwachter is het verbeteren van de procesgang tijdens het eerste ziektejaar teneinde reïntegratie te bevorderen. Tevens wordt de verantwoordelijkheidsverdeling tussen werkgevers, werknemers, Arbo-diensten en UWV verhelderd. Deze onderlinge relaties en de regels die daarbinnen op basis van de Wet verbetering poortwachter gelden, laten onverlet dat buiten deze relatie beslissingen worden genomen op grond van nationale of Europese regelgeving, waaraan ook werkgever en werknemer gebonden zijn. De schriftelijke administratieve handeling is door het CBR verricht conform de procedure die daarvoor in de Nederlandse regelgeving voor de rijvaardigheid is voorgeschreven. Werkgever en werknemer zijn echter, ondanks het feit dat als gevolg van de beslissing van het CBR terugkeer in het eigen werk niet mogelijk is, nog steeds verplicht zich in te spannen voor reïntegratie. Deze inspanningen zijn namelijk niet beperkt tot de eigen arbeid, maar strekken zich ook uit tot andere passende arbeid.
6. Bent u bereid op korte termijn een oplossing te zoeken voor dergelijke gevallen?
6. Nee. Ter toelichting het volgende; indien de aanvrager van een Verklaring van geschiktheid niet voldoet aan de eisen neergelegd in de bijlage bij de Regeling eisen geschiktheid 2000 kan het CBR niet anders dan een Verklaring van geschiktheid weigeren. De Regeling eisen geschiktheid 2000 is bindend. Als de aanvrager meent dat het CBR zijn oordeel baseert op onjuiste medische gegevens staat voor hem de mogelijkheid open om een 'second opinion' aan te vragen door middel van een (her)keuring op grond van artikel 104 Reglement rijbewijzen. Als de aanvrager van mening is dat het CBR de wettelijke regelingen onjuist toepast staat vervolgens de mogelijkheid van bezwaar op grond van de Algemene Wet bestuursrecht open. De rechten van de aanvrager zijn dus goed gewaarborgd. De paragraaf uit de bijlage bij de Regeling eisen geschiktheid 2000 waarop het CBR zijn besluit nam is gebaseerd op een zeer recent rapport van de Gezondheidsraad ("Rijgeschiktheid van mensen met tumoren of doorbloedingsstoornissen van de hersenen" van 4 juli 2001) en vertegenwoordigt daarom de meest recente stand van zaken omtrent de rijgeschiktheid van personen die, zoals aanvrager, een beroerte hebben gehad. De commissie van de Gezondheidsraad achtte het in het belang van de verkeersveiligheid aangegeven dat personen na een herseninfarct 6 maanden ongeschikt zijn voor het besturen van de categorieën auto of motorfiets en 5 jaar voor het besturen van de categorieën vrachtwagen en bus. Het moge duidelijk zijn dat individuele belangen daarbij soms geschaad worden, maar ongeschikt moeten worden geacht aan het algemeen belang.

Hoogachtend,

DE MINISTER VAN VERKEER EN WATERSTAAT,

Roelf H. de Boer